Glasovi s Mure

LIST UČENIKA
OSNOVNE ŠKOLE PODTUREN
GODINA 2021.

TEMA BROJA:
IZAZOVNA VREMENA

Snažni u izazovnim vremenima

"Trenutno se nalazimo u nenormalnom razdoblju. Kako ostati normalan i ne izgubiti razum?!
Osim što je cijeli svijet okovala epidemija, meni još preostaje važna životna odluka - kamo upisati u srednju školu? Hoću li uspjeti? Što će mi budućnost donijeti?
Ponekad ne mogu spavati niti jesti...ta me pitanja guše.
Snagu i utjehu pronalazim u razgovoru s mamom. Voljela bih razgovarati i s tatom, ali on radi vani. U takvim mi trenucima on jako nedostaje!
A ja, ja se samo trudim ostati jaka i prebroditi taj strah."

Vanesa Jalušić, 8.b

"Nastalo je vrijeme u kojem smo svi u riziku od zaraze.
Nošenje maski postalo je dio naše odjeće, kao što odijevamo jaknu kada idemo van.
Sve se zatvorilo: trgovine, restorani, dućani, kina...ljudi su doma i ne rade.
Kao da je nastala neka strašna tišina.
Najgore je što su zatvorene škole, a mi učenici moramo učiti putem online nastave!
Ja mislim da ipak moramo ostati mirni i složni.
Jednog dana nestat će taj virus i ponovo ćemo živjeti kao i prije - punim plućima! "

Ivana Oršuš, 8.b

Nastava na daljinu

UREDNIŠTVO

Glasovi s Mure, školski list učenika Osnovne škole Podturen

NAKLADNIK:
Osnovna škola Podturen
Čakovečka 5
40317 Podturen

UREDNIŠTVO:

Tajana Gašparić, učiteljica Hrvatskoga jezika
Vera Pongrac, učiteljica Hrvatskoga jezika
Domagoj Posavi 7. b
Janja Blažon 7. b
Klara Mikulčić 7. a

GLAVNA UREDNICA:
Tajana Gašparić

LEKTOR:
Vera Pongrac

NASLOVNICA
likovna grupa, voditelj Emanuel Varović

IZ SADRŽAJA OVOG BROJA

Uvodnik 3
Pregled događaja ..... 4 - 13
Intervju ..... 14 - 19
Stvaralački kutak ..... 20 - 24
Volimo se natjecati ..... 25 - 26
Projekti ..... 27 - 28
Online nastava 29
Riječ ravnateljice .....30 - 31

Novo normalno

Dragi naši čitatelji, u zadnjem broju *Glasova s Mure 2019.* nitko nije slutio kakve će promjene jedan mali nevidljivi virus donijeti u naše učionice i naše živote. Godina 2020. započela je proglašenjem pandemije koronavirusa i u ožujku su (uz opći lockdown) zatvorene i škole. U cilju očuvanja zdravlja nastava je organizirana na daljinu, učionica je postala virtualna i preseljena u naše domove. Odjednom su svi (i učenici, i nastavnici, i roditelji) na teži način spoznali što nam škola zapravo znači; to je uz učenje mjesto zabave, igre, aktivnosti koje jačaju socijalne vještine. To je mjesto gdje smo povezani s drugima, nalazimo podršku i jačamo psihološku otpornost jer tu pripadamo i najsigurniji smo.

Za nas **učitelje** je novi način rada bio veliki izazov, bačeni u vatru podršku smo nalazili u Školi na trećem, na platformama i virtualnim zbornicama. Bilo je teških dana, no nismo prestali pričati priče, objašnjavati zadatke, nastavili smo podučavati djecu. Iako je Microsoft Teams bio odličan alat za komunikaciju, u internet se nije uvijek moglo pouzdati. Uz sve to trebalo je osluškivati probleme kod učenika; zabrinutost, strah, nemotiviranost, izoliranost.

Kako se od **roditelja** očekivalo da djeci omoguće nesmetano praćenje nastave na daljinu, odjednom su i oni prestali zazirati od tehnologije. Mnogi su se tijekom „zaključavanja" društva trudili biti veza između razrednika i djeteta (naročito učenika RN) te zabrinuti za svoj posao i zdravlje, bili izloženi velikom stresu. Učenici čiji su roditelji više vremena mogli odvojiti za rad s djetetom imali su bolje ocjene. No spoznali su da poučavanje nije lagan posao. Bilo je i onih koji su došli u napast raditi zadatke umjesto svog djeteta.

Nakon tri proljetna mjeseca izbivanja iz učionica, jesen 2020. donijela je „*novo normalno*"; uz protuepidemijske mjere, dvosmjensku nastavu, maske u učionicama, fizičku distancu čak i kod sjedenja... sve u cilju sprječavanja zaraze i što normalnijeg odvijanja nastave (po A modelu) u školi. Jer *„više vrijedi jedan školski sat licem u lice nego 10 sati online"*. Kraj prvog polugodišta i početak drugog prema odluci Nacionalnog stožera opet se odvijao na daljinu (po tzv. C modelu). Nastava online znatno je napredovala jer su satovi održavani po rasporedu sati, preko video poziva i sastanaka. Odahnuli smo na vijest da nas veljača vraća u škole, no turbulencije s prelascima iz jednog modela u drugi dešavale su se cijelo proljetno razdoblje 2021. zbog trećeg pandemijskog vala.

Uz sve poteškoće i nezavidnost situacije ove šk. godine naša je škola uspjela ostvariti visoke rezultate; velik broj učenika pripremao se za školska natjecanja, plasirao na županijska, a imamo i uspjeh vrsnih pojedinaca sudionika držanih natjecanja. Jedino žalimo jer je ovaj put sve ostvareno na daljinu ili preko ZOOM aplikacije, s licima zbijenim u pravokutne okviriće na ekranima. O mnogim aktivnostima, događajima, rezultatima koje smo svi zajedno ostvarili, pišemo u ovom broju školskog lista.

***Tajana Gašparić**, urednica*

***Fran Hranilović**, 4. a*

Snažni u izazovnim vremenima

Doček nove generacije osnovnoškolaca i predškolaca

Početak nove školske godine uvijek je prepun uzbuđenja za sve đake, posebice za učenike koji kreću u prvi razred. Uz prigodne kratke nastupe starijih učenika, recitatora i glazbenika, pozdravne riječi ravnateljice i prisustvo roditelja i pedagoginje, dočekali smo još jednu generaciju prvašića kojima će učiteljice biti Vesna Zadravec u Podturnu, Mirjana Brzuhalski u Sivici, Jelena Bister u Novakovcu i …. u Miklavcu.

PREDŠKOLSKA SKUPINA „RIBICE“

Široka osmijeha, vesela i optimistična, djeca predškolske skupine kročila su u ponedjeljak hodnicima do svoje učionice u kojoj ih čeka mnoštvo avantura, novih znanja i iskustava. Skupinu pohađa petnaestero djece, 10 dječaka i 5 djevojčica.

Ime skupine „Ribice“ zajednički smo odabrali jer svi možemo biti različiti, ali u našem razredu plivamo zajedno …

Tanja Polanec, odgojiteljica

Obilježavanje olimpijskog dana u PŠ Sivica

Fran Hranilović, 4. a

Hrvatski olimpijski dan posvećen je datumu utemeljenja Hrvatskog olimpijskog odbora. Tako se već 29 godina 10. rujna održavaju sportske aktivnosti i potiču olimpijska načela izvrsnosti u svakom području, razumijevanje, mir i solidarnost među ljudima kao sastavnice olimpijskog djelovanja. Bijela podloga olimpijske zastave na kojoj je ucrtano pet krugova danas je općeprihvaćen olimpijski simbol univerzalnog fair playa, prijateljstva i mira.

Učenici PŠ Sivica obilježili su Olimpijski dan sa svojim učiteljicama svaki na svoj način. Jedni su prošetali selom, drugi crtali olimpijske krugove u školskom dvorištu, a neki su odigrali razne igre na svježem zraku.

Dijana Bedi Šela

1. listopada – Svjetski dan razglednica

Učenici 4. a razreda sudjelovali su u obilježavanju Svjetskog dana razglednice koje provodi Hrvatska pošta, a u okviru projekta World Postcard Day u organizaciji Postcrossinga.

Cilj projekta je educirati djecu o pravilnom adresiranju i približiti im slanje razglednica. Marko Markica poučio nas je o počecima pisanja razglednice i poštanskim markicama te o pravilnom ispunjavanju razglednice – adresa primatelja i kratka poruka.
Hrvatska pošta poslala nam je razglednice na temu Marko Markica. Mi smo ih pravilno ispunili adresom svojih dragih osoba i kratkom porukom. Uzbuđeni smo bili do neba jeeer - pišemo razglednicu koju ćemo stvarnoooo poooslaaatiii!!! U poštanskom uredu Podturen kupili smo markice, stavili ih na razglednice i ubacili u poštanski sandučić. Poštanska službenica je ispraznila sandučić, a stigao je i kombi Hrvatske pošte kojim su naše razglednice u vreći putovale na svoje prvo odredište – Varaždin gdje ih službenici sortiraju prema adresama, a poštari dostavljaju primatelju.

Klokan bez granica 2020.

Na međunarodnom matematičkom natjecanju „Klokan bez granica“ (najveće natjecanje iz matematike u svijetu), čak 5 učenika naše škole uspjelo se plasirati među 10 % najboljih u Hrvatskoj.
Na natjecanju sudjeluje više od 80 država svijeta u kojima učenici isti dan u ožujku, rješavaju jednake zadatke. Ove godine natjecanje je zbog pandemije prebačeno na rujan. U našoj zemlji natjecanje organizira Hrvatsko matematičko društvo s ciljem popularizacije matematike, poticanja interesa za prirodne znanosti te razvoj logičkog i kombinatoričkog mišljenja. Namjera je motivirati učenike da se bave matematikom izvan redovnih školskih programa.
Među učenicima 2. razreda najbolje se plasirala DORA BLAŽON (mentor Ljubica Blažon), 3. razreda KAJA KRZNAR (mentor Spomenka Hranilović), 5. razreda LEO DRAGOVIĆ (mentor Milena Mikulčić), 6. razreda ANDREJ BEDENIČIĆ (mentor Svetlana Jezernik) te 7. razreda HANA ČEMERIKA (mentor Svetlana Jezernik). Bravo za sve!

Milena Mikulčić

SUDJELOVANJE U MEĐUNARODNOM PROJEKTU

„Say hello to the world“

Od početka ove školske godine učenici 2. a i 4. b razreda sa svojim učiteljima Kristinom Levačić i Vanjom Barićem sudjeluju u projektu **„Say hello to the world“.** Projekt obuhvaća 5 javljanja (pet prstiju) u kojima učenici kroz razne aktivnosti upoznaju i predstavljaju sebe, svoju obitelj, svoju školu, svoje mjesto i svoju državu. Pri tome moraju uložiti veliku količinu stvaralaštva i kreativnosti.
Dugoročni cilj ovih aktivnosti je briga za socijalnu pravednost. Svoje radove predstavljaju svojim prijateljima iz Slovenije (OŠ Kidričevo i OŠ Stari trg ob Kolpi). Učenici su vrlo motivirani i s nestrpljenjem čekaju svako novo javljanje. Škola koja provede sve korake i pri tome dosegne vidljive rezultate u poboljšanju međusobnih odnosa, na kraju školske godine dobiva časno međunarodno priznanje i zastavu **"Tolerantna škola".**

MJESEC HRVATSKE KNJIGE 2020. U NAŠOJ KNJIŽNICI

RAZLISTAJ SE! moto je pod kojim su svi sudionici ovogodišnjeg Mjeseca hrvatske knjige pozvani da svoje programe posvete planetu Zemlji, a u povodu 50. obljetnice obilježavanja Dana planeta Zemlje.
Mjesec hrvatske knjige manifestacija je kojom se *od 15. listopada do 15. studenoga* govori o knjizi, promiče čitanje te na različitim programima okuplja sve one koje knjiga istinski zanima.

Pregled aktivnosti u našoj knjižnici:

Nacionalni kviz za poticanje čitanja 2020. pod nazivom **"*Istraživači planeta Z*"** za razliku od prethodnih godina, djeca za rješavanje kviza nisu morala pročitati tri knjige, već proučiti i istražiti mrežne poveznice. Kviz su rješavali učenici od 5. do 8. razreda, a izvučena pobjednica iz naše škole je **Ena Šafarić, iz 5. b razreda.** Čestitke Eni!!!

Priču **Drvo ima srce** čitali su učenici **4.a razreda** na satu hrvatskog jezika, a na satu likovne kulture uz poticaj učiteljice Ljiljane Ovčar temperama su oslikali drvo. Radove smo izložili u holu škole s motom manifestacije Razlistaj se! Učenici **1. razreda** također su slušali priču Drvo ima srce te su nakon pročitane priče uparivali sličice uz pročitano poglavlje.

Učenici **3. razreda** iz Podturna prisjetili su se pročitane priče Plesna haljina žutog maslačka iz prošle školske godine te su ovom prigodom izveli **lutkarski igrokaz Plesna haljina žutog maslačka** sa svojom učiteljicom Vlatkom Žganec koja je osmislila likove ove priče na štapiću.

Razlistali su se i učenici **2. a** i **2. b** razreda u izradi slikovnih rječnika sa svojim učiteljicama Kristinom i Ljubicom te knjižničarkom Martom.

Marta Trstenjak, knjižničarka

Cvijet u travi leži,
gleda sunce
u ljetnom danu.

Lea Zorčec, 5. b

Bijela školjka
i crvena zvijezda
u bisernom moru.

Fran Mučić, 5. b

Kišni oblaci
spustiše tri suze.
Na moj prozor.

Karla Poljaković, 5. a

MJESEC BORBE PROTIV OVISNOSTI
Moja snaga u izazovnim vremenim

Zavod za javno zdravstvo Međimurske županije i Školski preventivni programi u suradnji s Povjerenstvom za suzbijanje zlouporabe droga MŽ i ove su godine pokrenuli obilježavanje Mjeseca borbe protiv alkoholizma i drugih ovisnosti (15.11.-15.12.2020.).
U suradnji sa ŽSV hrvatskog jezika osnovnih i srednjih škola, učenicima 8. razreda osnovne i 1. razreda srednje škole upućen je poziv za sudjelovanje u literarnom natječaju „Moja snaga u izazovnim vremenima“. Učenike su njihovi razrednici i profesori hrvatskog jezika te voditelji školskih preventivnih programa - nastojali potaknuti na kritičko razmišljanje o štetnom utjecaju sredstava ovisnosti, kao i o neželjenim ograničenjima koje je donijela epidemija novog koronavirusa, ali ih ujedno i potaknuti na promišljanje o dobrim i pozitivnim emocijama koje dijelimo s bliskim osobama iz obitelji ili kruga naših prijatelja.
Na natječaj se javilo 26 osnovnih škola te 5 srednjih škola. Odazvala se i OŠ Podturen te su poslani radovi učenice Hane Čemerike (8.b) i Matea Oršoša (8.a).

Josipa Horvat, pedagoginja

„Vrijeme je velikih izazova. Nitko nije ni slutio što će okovati svijet!
Jedinstvo svih jedino može prebroditi ovaj "majušni" virus koji stvara ogromne probleme u čitavom svijetu.
U ovakvim situacijama ljudi se znaju odati piću, alkoholu, drogama...
To nimalo ne pomaže, samo tovare na leđa još više problema.
Pokušavam prebroditi situaciju na razne načine: čitam, više se družim i razgovaram s članovima obitelji... svejedno!" Nekad mislim da ću "eksplodirati" zato što se ne mogu družiti s prijateljima.
Onda u sebi potražim neku snagu i hrabro krenem dalje."

Hana Čemerika, 8. b

“Svaki čovjek u sebi nosi nemir i strah, neku slutnju da nešto neće krenuti dobro.
Živimo u teškim vremenima, ne samo ja, već cijeli svijet.
Situacija nas tjera da žudimo za prijateljima, društvom, za bliskim osobama.
To je ono što me tješi u teškim trenucima - iskreni prijatelji i bliske osobe."

Mateo Oršoš, 8. a

☛ *Svatko ima pravo disati*

Međunarodni dan tolerancije obilježava se 16. studenoga, od 1995. godine. Tolerancija je poštivanje, prihvaćanje i uvažanje drugih kultura, stavova, religija i načina života. U svim školama piše: „Škola je mjesto nulte tolerancije na nasilje.” Obilježavanjem tog dana podsjećamo na poštivanje i uvažavanje različitosti među ljudima.
Jedno od vršnjačkog nasilja u Hrvatskoj desilo se u lipnju 2008. godine Luki Ritzu, maturantu u Srednjoj grafičkoj školi. U kasnim satima vraćao se s kolegom sa svirke i bez razloga bio pretučen na zagrebačkom Mostu slobode pokraj Bundeka. Od zadobivenih ozljeda umro je u bolnici nekoliko dana kasnije. Nakon napada pokrenuta je istraga o napadačima koji su uhićeni - petorica maloljetnika i mlađih punoljetnika. Lukina smrt bila je šok i glasno je odjeknula Hrvatskom. On je postao simbol borbe protiv uličnog nasilja i nasilja u školama. U njegovu čast održani su mnogobrojni koncerti, mirni prosvjedi i manifestacije. Koncertima se pridružila i njegova grupa Sahgra La kojoj je svirao gitaru. Svake godine u lipnju (na dan njegove smrti) nagrađuju se učenici osnovne i srednje škole u Hrvatskoj za promicanje tolerancije i škole bez nasilja. Nagrada nosi ime Luke Ritza, a roditeljima je jedina utjeha da primjer njihovog gubitka bude svima opomena.

Alijana Jalšovec, 3. r PŠ Sivica

O Luki je snimljen film „Takva su pravila“ redatelja Ognjena Sviličića, a zagrebački sastav Adastra snimilo je spot i pjesmu „Surovi grade“.

Klara Mikulčić, 7. a

Fašnik - maske pod maskama "VESELI DANI"

Zaljubljeni limači

Valentinovo

Kevin Pec, 4. b

**Sunčan je dan.
Dječak i djevojčica
zaljubljeno ga gledaju.**

Hana Marković, 5. b

DAN RUŽIČASTIH MAJICA
- zadnja srijeda u veljači -

Dan ružičastih majica, poznatiji kao Pink Shirt Day, program je prevencije vršnjačkog nasilja, a obilježava se zadnje srijede u mjesecu veljači. Ideja je nastala u znak protesta zbog incidenta koji se dogodio u jednoj školi. Inicijativom školskih kolega je na konstruktivan i inteligentan način riješeno sustavno zlostavljanje dječaka posvećenog podršci liječenju teško bolesne majke. Ružičaste majice, koje su solidarno s dječakom nosili njegovi školski kolege, postale su prepoznatljiv simbol inicijative, i kasnije, međunarodno prepoznate obljetnice.

Naši učenici zajedno sa svojim razrednicima i pedagoginjom obilježili su ovaj dan noseći ružičaste majice te raspravljajući o problemu međuvršnjačkog nasilja na satovima razrednika. Na taj način smo odaslali poruke o tolerantnosti i međusobnom uvažanju.

Josipa Horvat

Vježba evakuacije

Dana 12.ožujka 2021.godine u prijepodnevnoj smjeni u centralnoj školi provedena je vježba edukacije u slučaju potresa. U vježbi su sudjelovala četiri razreda niže smjene i četiri razreda više smjene te njihovi razrednici, predmetni učitelji, stručne suradnice i tehničko osoblje.
U organizaciji vježbe prisustvovalo je Dobrovoljno vatrogasno društvo iz Podturna sa svojim vozilom.
Cilj vježbe bio je pripremiti učenike i djelatnike škole na eventualni potres.

Lea Valkaj

Glazba je zvonka radost

Tako misle i naše članice Zbora učiteljica!
Započele su sasvim slučajno, jedne božićne priredbe, prije nekoliko godina. Pridružile su se Malom zboru naše škole da im "pomognu" u izvođenju pjesme Zeko i potočić. Tada ih je, za samo nekoliko sati prije nastupa, uvježbao učitelj Vanja Barić prateći ih na gitari.
Publika je bila iznenađena, razdragana i oduševljena izvedbom pjesme učiteljica zajedno s djecom. Nagradila ih je velikim pljeskom!
"Naš prvi pljesak! On nam je dao volju i želju nastaviti dalje", kažu članice zbora.

Zatim su na otvorenju Lidrana, koje se održalo u našoj školi, otpjevale himnu i predivnu međimursku pjesmu "Moje međimurje".
Veliki pljesak dobile su i na nastupu povodom predstavljanja monografije naše škole. Bilo ih je zaista lijepo slušati!
"Tko zna na koje bismo "gaže" bile pozvane da nas grubo nije prekinula Covid-izolacija i epidemiološke mjere?!" šali se učiteljica glazbene kulture Ksenija Zadravec koja vodi njihov zbor. "Premda su sve učiteljice, ali ja sam glavna", kroz smijeh i šalu kaže učiteljica Ksenija," važno je da se uz pjevanje i probe veselimo i dobro zabavljamo. Glazba je, u životu čovjeka, ona esencija koja nadopunjuje i oplemenjuje život i dušu!"
To je zaista tako!
A u budućnosti...ipak, tko zna!? Možda ih čekaju veće pozornice, od nastupa na priredbama naše škole.

Vera Pongrac

Dukatići - čuvari prirode

Učenici 4. razreda PŠ Sivica su sa svojom učiteljicom Dijanom Bedi-Šela sudjelovali u projektu Dukatići čuvaju prirodu te time dobili diplome i postali Dukatići-čuvari prirode.

Dukatići čuvaju prirodu edukativni je projekt Dukata namijenjen učenicima nižih razreda osnovnih škola u Hrvatskoj. Ovim projektom Dukat želi na djeci pristupačan i zabavan način podučiti osnovnoškolce o važnosti brige o okolišu i očuvanja prirodnih resursa. Projekt čine kratke i edukativne priče putem kojih osnovnoškolci uče osnovne pojmove vezane uz očuvanje prirode, odlaganje otpada s naglaskom na pravilno postupanje s ambalažom Dukatovih proizvoda te općenito ekološko svjesno ponašanje.

Završetak provođenja TŽV programa

Svjetski dan nepušenja

Trening životnih vještina preventivni je program koji se u suradnji sa ZZJZ Čakovec provodi u četvrtom, petom i šestom razredu osnovne škole. Završetak programa tradicionalno se obilježavao druženjem i izložbom u CZK Čakovec svake godine 31. svibnja.

Zbog trenutne situacije s COVID-19 virusom te epidemioloških mjera završetak programa obilježili smo u školi. Svaki razred na satu razrednika izradio je poruku vezanu uz nepušenje odnosno trenutnu COVID situaciju.

Josipa Horvat, pedagoginja

Ines Šimatić, 7. b

Geografska grupa OŠ Podturen Mladi geografi redovito planinarili na Ivanščicu

I ove školske godine geografska grupa pod vodstvom učiteljice Lee Valkaj odradila je svoje terenske pohode, ovaj put na Ivanščicu. Planinari su bili osmi razredi tijekom ožujka, travnja i svibnja. Uz poštivanje epidemioloških mjera organizirali su se u manje grupe od četiri učenika.

Planinarilo se po stazi Mrzljak do samog vrha. Putem smo u praksi upoznali geološki i reljefni sastav gore Ivanščice, njen biljni i životinjski svijet. Učenici su se rekreirali i uživali na svježem zraku. Sa samog vrha uz pomoć učiteljice orijentirali su se i potražili zadane objekte o kojima su učili na satovima geografije (npr. Kalničko gorje, Ravna Gora, Varaždin , Ivanec i Čakovec, Varaždinsko jezero, Dubravsko jezero, gornje Međimurje, dvorac Trakošćan, pa čak i snijegom pokrivene Alpe!). Svi su uživali, nadamo se novim geografskim istraživanjima i sljedeće školske godine!

Lea Valkaj, prof.

U posjet vatrogascima

Učenici 2.a razreda iz Podturna te predškolska skupina „Ribice” posjetili su vatrogasce DVD-a Podturen povodom njihovog dana. Pri dolasku smo začuli zvuk njihovih sirena i uzbuđenje je raslo. Vatrogasce smo pitali što nas je zanimalo, a oni su nas upoznali sa svojim radom, voznim parkom i opremom, te nas počastili sokom. Sretan im njihov dan!

Kristina Levačić, učiteljica

Riječ

Riječ je čudesna, čudesnija od čovjeka!
Riječ priča, uspavljuje, budi, liječi, spaja, otkriva, svijetli. Ona je moćna u rukama čovjeka!
Riječ - sve što susrećemo, spoznajemo, sanjamo, volimo...sve čime se bavimo satkano je od riječi.
No, riječ nije samo sadržaj. Ona ima boju, ton, mekoću, oštrinu, zna utješiti, ali i zna povrijediti.
RIJEČ JE SVEMOGUĆA...bilo da je izgovorena, bilo da je odšutjena.
Mi, djeca obožavamo riječi! Nama su riječi igračke koje nam se cakle u glavi kao šarena stakalca kaleidoskopa. Kako ih u glavi okrećemo, tako se razliju papirom i donose nakupine radosti i snova.
A naši snovi nisu zatvoreni u kavezu s rešetkama. Ne! Oni su slobodni pretvoreni u stihove i rime.
Oni su nama zvonka radost, oni oblikuju našu osobnost, uljepšavaju nam djetinjstvo, obogaćuju naš život, oplemenjuju naše srce.
S riječima se svakodnevno družimo i s njima prijateljujemo. Uživamo u svakom izgovorenom stihu, napisanoj riječi i rečenici, u svakoj misli koju možemo riječima dočarati.
Prijateljujmo s njima, ne dajmo da postanu naši neprijatelji koji će vrijeđati, omalovažavati, povrjeđivati drage nam ljude...
Riječi nam trebaju služiti za iskazivanje i davanje ljubavi i radosti!
Riječ...prevelika je njena moć!

Ema Čemerika,
voditeljica Lidrana

Hana Čemerika, 8. b

Dobri domaćini međuopćinske smotre LiDraNo 2021.

Škola Podturen prihvatila se zadatka da organizira prvi krug natjecanja LiDraNo što je ove godine bilo izraziti izazovno. Zbog odluke Županijskog stožera i epidemioloških mjera susret se nije smio održati uživo, već smo preko aplikacije Zoom omogućili svim natjecateljima (glumcima i recitatorima) te članovima komisija da prate nastupe online. Virtualni susret je započeo uz pozdravnu riječ ravnateljice škole Marijane Cerovec, uvodnu riječ učenice Hane Čemerike i predstavljanjem stručnog žirija. Susret smo uspješno proveli 12. veljače.

U kategoriji dramsko – scenskog izraza natjecao se učenik 8.a razreda Mateo Oršuš. Nakon međuopćinskog susreta pozvan je i na Županijsku smotru. Njega je u kazivanju poezije Ljubice Duić Jovanović „Najhujši maškor" pripremala učiteljica Vera Pongrac. Županijski dio natjecanja organizirala je OŠ Belica. Za Državnu smotru su predložena dva samostalna novinarska rada učenika Domagoja Posavija iz 7.b r. Njegov intervju „Matematika i poezija – rukom pod ruku" između 80 radova iz svih županija pozvan je na državi susret.

Tajana Gašparić

Mateo Oršuš,
nastup na Lidranu

Domagoj Posavi, nagrada ravnateljice škole

LIDRANO 2021. Novinarski rad Domagoja Posavija pozvan na Državnu smotru

Ove godine naša je škola postigla zapažene rezultate na Smotri literarnog, dramskog i novinarskog stvaralaštva djece. Domagoj Posavi, učenik 7.b razreda, autor je samostalnog novinarskog uratka pod nazivom „Matematika i poezija – rukom pod ruku", intervju sa Svetlanom Vitaljevnom Jezernik, profesoricom matematike i predstavnicom ruske manjine u Međimurskoj županiji. Rad je predložen za Državnu smotru.

I drugi njegov intervju je bio vrlo zapažen, prošao je međuopćinski i županijski krug natjecanja („Dramska grupa je mala školska terapija", intervju s Jasnom Posavi, učiteljicom i voditeljicom dramsko – scenske skupine). Čestitamo Domagoju na velikom uspjehu!

KOMENTAR ŽIRIJA

20. 4. 2021. okrugli stol državne Smotre LiDraNo

U kategoriji samostalnih novinarskih radova iz svih je centara županijske razine predloženo 80 radova učenika osnovne škole , a Domagojev je rad pozvan na državnu Smotru

- Državno je povjerenstvo izabralo najboljih 15 (intervjua, reportaža, vijesti, članaka)

Intervju je česta forma novinarskog pisanja učenika, a ove su godine pristigli dosad najbolji i bez prigovora

-u osvrtu na Domagojev rad ističu sjajan izbor sugovornika - profesorice matematike koja ima dvije ljubavi; prema matematici kao majci znanosti i poeziji, lijepoj riječi, pjesništvu... uz to je njena značajnost što predstavlja rusku nacionalnu manjinu u Međimurskoj županiji

- Vrijednost je intervjua što prof. Svetlana u odgovorima otkriva kroz koje se aktivnosti udruga Kalinka uključuje u kulturni život Međimurja, koliko pridonosi bogatstvu različitosti te suživotu i prihvaćenosti u našoj sredini
- „ iznimno zanimljiva osoba,iz odgovora mi smo doznali toliiiko o ruskoj manjini u Hrvatskoj, čime se bave, u što ulaže Rusko veleposlanstvo, Domagoj je toliiiko napravio na promociji djelatnosti ruske manjine kao nitko do sad"

- Domagoj je primio čestitke svih članova povjerenstva za izvrstan uvod kojim privlači pažnju čitatelja, za efektan naslov i pažljivo slušanje sugovornice kako bi potpitanjima izvukao još više vrijednih informacija

- sugerirano je da se može tekst prevesti (naravno na ruski) i ponuditi Ruskom veleposlanstvu jer sigurno nitko nije toliko dobro napravio reklamu za Međimurje, rusku manjinu, njihovu predstavnicu Svetlanu V. Jezernik i školu Podturen
- svaki će čitatelj u početku prvo pomisliti; ovaj klinac ima veliku hrabrost da se usudi intervjuirati profesoricu matematike, još k tome tako „strogu" no nakon čitanja svaki bi učenik poželio baš takvu učiteljicu
- kao mentorica sam sretna što u svakoj generaciji imam učenike koji su izvrsni u brojnim slobodnim aktivnostima, u umjetničkom stvaralaštvu
-dok je sve manje djece koja pišu, Domagoj ima ljubav za pjesništvo, zapaženi su mu radovi na literarnim i kajkavskim smotrama, član je školske dramske skupine „Mali glumci", svira gitaru, vješt je u digitalnim alatima te se mnogo angažira u stvaranju školskog časopisa „Glasovi s Mure"

KAKO JE NASTAO INTERVJU

U svakom broju školskog lista objavljujemo intervju s jednim učiteljem, nekim tko ima zapažene uspjehe tijekom godine, bavi se zanimljivim hobijem... a Domagoja je ponukala jedna Večer poezije u našoj školi kad je učiteljica recitirala Jesenjina a on svirao gitaru... zanimalo ga je nešto više, žrtvovao je dio slobodnog vremena nastave na daljinu, razgovarao preko Teamsa, i rezultat je morao doći; Škola Podturen ima velik uspjeh na Lidranu, sudjelovanje na državnoj smotri u kategoriji samostalnih novinarskih radova
- ponosni smo predstavljali Međimursku županiju, „Cvetnjak Horvatski" koji je mnogim ženama iz daleke Rusije, Ukrajine postao drugi dom

Svetlana Vitaljevna Jezernik

Matematika i poezija – rukom pod ruku

Intervju sa Svetlanom Vitaljevnom Jezernik, profesoricom matematike i predstavnicom ruske manjine u Međimurskoj županiji

autor intervjua:
Domagoj Posavi, 7. b

U našoj školi već 23 godine matematiku predaje učiteljica ruskog podrijetla. U početku je bilo djeci i neobično i zanimljivo slušati predavanje s čudnim naglaskom, ali odavno učiteljica Svetlana hrvatski govori bolje od mnogih nas kajkavaca. Učenici je sad znaju kao izvrsnu i strogu učiteljicu. U njenoj je učionici radna atmosfera i disciplina, a u bilježnici red i rad, baš kako to i mora biti u matematici. Mnoga visoka odličja sa županijskih i državnih natjecanja njenih učenika govore sama za sebe, a u razgovoru želio sam doznati nešto više o njenoj uključenosti u udruge ruske nacionalne manjine.

Učiteljice, kakvo je bilo Vaše odrastanje i školovanje?

Vrlo zanimljivo. Rođena sam u dalekom Sibiru, srcu Azije, gradu Kyzylu gdje sam završila deset godina škole. Najdraži predmet mi je bio matematika, bez obzira na profesoricu matematike. U školi sam se uvijek bavila nečim osim učenja, od sporta do kazališta. Nakon toga sam se preselila u Kemerovo i upisala Državno sveučilište, smjer matematika. Nisam htjela u svom gradu studirati fiziku i matematiku na Pedagoškoj akademiji, već sam 5 godina studirala samo matematiku. Uz to sam se bavila tenisom, padobranstvom, plivanjem, aerobikom. Voljela sam tematske večeri, već na 1. godini organizirala sam kviz iz politologije. Toga razdoblja odrastanja i školovanja, sjećam se s osmijehom na licu, nedostaje mi i rado bih se vratila…

Kada i kako ste otkrili svoju ljubav prema matematici?

Moja mama je radila 41 godinu kao profesorica matematike, ali pomoć nisam nikad dobila od nje jer je uvijek govorila: „ Dovoljno si pametna, uzmi udžbenik i uči“. Ipak, matematiku sam zavoljela od malih nogu zato što je to egzaktna znanost, uz pravila dolazi se do rješenja, u računanju uvijek postoji i lakši način. Tako znam reći svojim učenicima da su pravi matematičari i pomalo lijeni jer uvijek pokušavaju naći jednostavniji način da rezultat bude točan. U razrednoj nastavi voljela sam brojke i zadatke, sudjelovala sam na natjecanjima, čak i na državnom. Primila sam pohvalnicu Sibirskog odjeljenja akademije znanosti SSSR-a. Jednostavno, matematika je ušla u moj život s majčinim mlijekom, osjećam da sam rođenjem zavoljela kraljicu znanosti.

Kada ste došli živjeti i raditi u Hrvatsku, što vam je bilo najteže?

U Hrvatsku sam se doselila 1994. i nisam znala hrvatski (kajkavski) jezik, bila sam na teret svom suprugu i njegovim roditeljima, a to me jako mučilo. Posebno sam se teško privikla na selo jer dotad sam živjela u gradu gdje je način života potpuno drukčiji. No, prihvatila sam sve, naučila voziti traktor, raditi na kombajnu i na polju jer sam došla u obitelj zemljoradnika. Ipak, najteže je bilo nerazumijevanje. Osjećala sam se kao pas; razumijem što govore, ali ne mogu odgovoriti ni

izraziti se svojim riječima. Osim toga, na početku sam često osjetila što znači biti pridošlica, netko druge nacionalnosti jer ljudi imaju „krivu sliku“ o onima koji su došli iz Rusije. Kao i svugdje ima ljudi koji su vrlo kruti i tvrdoglavi, čak pomalo primitivni pa svoje mišljenje i stav o različitosti ne žele promijeniti. No, mogu reći da sam imala i veliku sreću što sam došla u sredinu gdje je bilo tolerantnih, susretljivih i dobrih ljudi, tako sam stekla mnogo prijatelja.

Na koji način ste tako dobro savladali hrvatski jezik i latinicu?

Latinica nije bila problem jer sam u školi učila engleski jezik, a matematika i gramatika imaju vezu i naravno, najvažniji je bio interes. Počela sam učiti već u Rusiji, problem nije bio pročitati knjigu na hrvatskom, već prevesti je i sve razumjeti. Došla sam u Međimurje u prosincu 1994., a već sam 1. 9. 1997. počela raditi u osnovnoj školi. Te sam godine pohađala i tečaj hrvatskog jezika na Pučkom otvorenom učilištu Čakovec, a pokojna prof. Bernarda Podgornik mi je puno pomogla. Htjela sam, željela sam, bila uporna i naučila hrvatski relativno brzo i nadam se dobro. Upornošću se može sve!

Postoji li razlika u načinu učenja matematike u Rusiji i Hrvatskoj?

Iako je prošlo već mnogo vremena od mog školovanja i života u Rusiji, mislim da nema velike razlike. Uz dobre metode može se pobuditi interes učenika. Postoji razlika u načinu predavanja pojedinog učitelja, a za matematiku kao i svaki predmet treba zagrijati stolicu i učiti. Matematika je matematika, ona je i u Africi matematika.

Pamtite li kakvu anegdotu s nastave matematike?

Ima ih jako puno… jednom sam postavila pitanje koliki je zbroj mjera kutova u trokutu i dobila odgovor „zeleni“. Nisam znala bih li se smijala ili plakala. Zašto zeleni? Zato što sam zelenom kredom sat prije napisala tu formulu…

Može li se matematika naučiti ili treba imati talent ?

Postoji japanska izreka: „Moraš biti rođeni glazbenik, slikar, pjesnik, a matematičar

Svetlana s društvom

može biti svatko. Ovisi o tome koliko ćeš u to uložiti vremena.“ Matematika nije bauk, može se naučiti i trudom postati vrstan matematičar. Upravo zbog takvog pristupa istočne zemlje osvajaju prva mjesta na matematičkim olimpijadama i natjecanjima.

Profesorica ste matematike, odakle onda ljubav prema recitiranju Jesenjina?

Općenito volim poeziju! Iako nisam voljela profesoricu književnosti, ona nije uspjela uništiti moju ljubav prema poeziji. Odrastala sam uz književnost, i baka i mama čitale su nam bajke ruskih pisaca u stihovima. Ta je ljubav odmalena usađena. Općenito volim puno čitati, a Jesenjina zato jer sam se našla u njegovim stihovima, kao da ih je napisao baš za mene. Isto tako se prepoznajem i u stihovima Đorđe Balaševića. U Međimurju žive moji ruski sunarodnjaci s kojima sam priredila nekoliko večeri Jesenjina, a posjetitelji su bili oduševljeni pa se nadam da ćemo imati i večeri Puškina, Ahmatove … da Međimurce upoznamo s ruskom poezijom. Ne volim samo Jesenjina, već sve što me dotakne. Mislim da su matematika i pjesništvo izrazito povezani.

Članica ste i Udruge „Kalinka“. Čime se bavi?

„Kalinka“ je udruga ruskog govornog područja Međimurske županije. Bavi se

promoviranjem ruske kulture, običaja i jezika i djeluje već 12 godina u Međimurju. Organizirali smo i školu učenja ruskog jezika koji predaje prof. Tatjana Mikolaj po C modelu. Sudjelujemo na raznim susretima i organizacijama nacionalnih manjina u Hrvatskoj i izvan nje, nastupamo na koncertima nacionalnih manjina u Bjelovaru, Varaždinu, Bugarskoj, Mađarskoj, Sloveniji, Bosni… Približavamo rusku glazbu, pjesmu i ples Međimurcima s ciljem da ljudi uoče kako u našim slavenskim narodima i kulturi ima dosta sličnosti. Najveća i najposjećenija manifestacija u Međimurju je „Ruska kuhinja na međimurskom stolu“. Sudjelujemo i na raznim glazbenim natjecanjima, a naše članice osvajaju izvrsna mjesta. Održavamo vezu s ruskim narodom u domovini, ali i s ruskim manjinama Dalmacije, Istre, Zagreba sa željom da se ne zaboravi naš jezik i kultura. To znanje i ljubav prenosimo na našu djecu da uz hrvatsku upoznaju i rusku kulturu. Posvećujemo se odgoju i obrazovanju djece ne samo iz hrvatsko-ruskih brakova, već i mnoga hrvatska djeca uče ruski jezik za svoj osobni razvoj.

Što znači riječ „kalinka“ ?

Bobica, crvenonarančaste boje. To je grmolika biljka s bobicama trpkog okusa, ne

možeš je pojesti prije prvog mraza, jako je ljekovita. U hladnom Sibiru gdje zima traje mnogo duže nego ovdje, te crvene bobice dozivaju ptice kroz snijeg i služe im kao hrana, a ljudi je ubiru zbog ljekovitih svojstava… Pjesma ’oj li da li kalinka….’ simbol je naše Udruge i jedna od najpoznatijih narodnih ruskih pjesama.

Koliko članova ima i tko sve može biti član Udruge „Kalinka“?

Svatko tko poželi, ne mora uopće biti ruskog porijekla. Imamo članove iz Ukrajine, Moldavije, Kazahstana…. a naš harmonikaš i njegova supruga su Hrvati. Svi koji se učlane i plate godišnju simboličnu članarinu mogu sudjelovati u svim aktivnostima. Nacionalnost nije prepreka. Imamo preko stotinjak članova.

Koja je Vaša uloga kao predstavnice ruske manjine u Međimurskoj županiji?

Predložena sam i izabrana drugi mandat od strane Udruge „Kalinka“. Osnovna je uloga organiziranje i proslava nacionalnih ruskih praznika; 9.5. Dan pobjede, 12.6. Dan Rusije i 4.11. Dan narodnog jedinstva. Zatim tu su brojne humanitarne akcije, tematske večeri, koncerti rusko-hrvatske glazbe s nastupima društava uz cijele Hrvatske. Zastupam i pomažem u ostvarivanju prava pripadnika ruske nacionalne manjine, surađujemo s ostalim manjinama, s Veleposlanstvom Ruske Federacije, s Asocijacijom mladeži ruskih sunarodnjaka u Republici Hrvatskoj. Lani smo proslavili 75-u godišnjicu pobjede nad fašizmom, u Puli i Predolu položili vijence, zapalili svijeće i tako odali počast poginulim borcima. U Svetvinčentu smo obilježili Dan ruske kulture u Istri. Pretprošle godine omogućili smo u Čakovcu izbore za predsjednika Ruske Federacije. No nije cilj djelovati samo politički već ljudski. Tako npr. financijski pomažemo studenticama koje studiraju u inozemstvu.

Na koji način surađujete s Veleposlanstvom Rusije?

Postoji Koordinacijski savjet ruskih sunarodnjaka u Zagrebu, tako Veleposlanstvo financijski pomaže nabaviti nove ruske nošnje, knjige i udžbenike na ruskom jeziku, želimo

otvoriti ruski kutak u knjižnici Nikola Zrinski u Čakovcu. Na sva događanja obavezno dolaze predstavnici Konzulata i Veleposlanstva. Brinu za svoje državljane upoznajući ih s pravima i obvezama prema matičnoj zemlji… suradnja je moralna i financijska.

Od toliko uloga, učiteljice, imate li uopće slobodnog vremena?

Nađem i to… ove godine sam zbog epidemiološke situacije imala čak i previše slobodnog vremena, inače sam uvijek u pokretu. No, nađem vremena za sebe, za svoju djecu, za prijatelje, druženje… Kako se kaže: „Tko želi, nađe način, tko ne želi, nađe izgovor."

Što Vam najviše nedostaje iz Vaše domovine?

Nedostaju prijatelji koje sam tamo stekla. Zahvaljujući internetu uspjela sam održati kontakte jer prijatelje iz djetinjstva i najljepšeg školskog doba ne može nitko zamijeniti. Jedno vrijeme mi je nedostajala ruska hrana; vobla, seljodka, halva, semečki...,ali sada postoji dućan u Zagrebu pa se sve to može nabaviti. Dostupna je i glazba, filmovi, knjige... Nekad je teško misliti i govoriti mi samo hrvatski pa odem k prijateljici i pričamo na ruskom. Tako se lakše vraćam u svakodnevnicu.

Imate li još kakve snove i neostvarene želje?

Imam i želje i snove, to me održava… a treba imati i planove… Htjela bih baviti se jednog dana unucima, a dok se to ne ostvari, malo više putovati jer to jako volim. I naravno, voljela bih posjetiti Rusiju! Svoju daleku domovinu i rodni grad na granici s Mongolijom.

"Čaroban grad", Dora Dolenec, 4. b

Nikola Šantak, 3. r, PŠ Sivica

„Dramska grupa je mala školska terapija“

Intervju s Jasnom Posavi, učiteljicom i voditeljicom dramsko-scenske skupine

autor intervjua:
Domagoj Posavi, 7. razred

Na Zrinjevcu u Zagrebu - Festival Cest is d' best

U našoj školi djeluje veliki broj izvannastavnih aktivnosti u koje se učeniciuključuju prema svojim interesima. Glazbeno-dramsko-scensku skupinu „Mali glumci“ već dugi niz godina vodi učiteljica Jasna Posavi. S puno strpljenja i kreativnosti stvara s učenicima scenske predstave za školske priredbe, ali su njihovi nastupi zapaženi daleko šire na smotrama i natjecanjima.I ja sam njezin član od 2. razreda i nastupao sam u mnogo predstava. Ipak, želio sam čuti drugu stranu priče.

Učiteljice, odabrali smo Vas kao sugovornika za intervju jer nam je želja objaviti ga u školskom časopisu „Glasovi s Mure“. Jeste li i Vi dosad u svom radu u OŠ Podturen imali prilike stvarati školski list?

Jesam, bila sam u trostrukoj ulozi: novinarke, urednice i evo, sada intervjuirane osobe upravo za školski list! Sudjelovala sam kao učenica ove škole i objavljivane su mi pjesme u početnim izdanjima Glasova sMure. Ovaj list je osamdesetih bio samo zbornik literarno-novinarskih radova. Kad sam se vratila u svoju školu kao učiteljica, bila sam iznenađena što ovaj list više ne postoji pa sam ga ponovo pokrenula kao urednica. Tada su računala bila na začetku. Svoj prvi urednički list tiskala sam na pisaćoj mašini preko dva indigo papira. Kasnije je novinarsku preuzela druga učiteljica, a ja sam se posvetila dramskoj grupi.

Koliko se dugo bavite učiteljskim poslom i što Vas je privuklo tom pozivu?

Prošlo je 27 godina učiteljevanja, čini mi se jako puno, a privukao me je rad s djecom. Ma, već sam u 2. razredu osnovne rekla „ da sam ja učiteljica“… „ i bit ću učiteljica“! Pojam učitelj je za mene u toj dobi značio nešto uzvišeno i nedodirljivo. Razmišljala sam o studiju psihologije, čak i pravnom, ali „učiteljica“ je prevagnula.

Puno radite s dramsko-scenskim skupinama i Malim glumcima. Kako ste otkrili svoj interes i ljubav prema tom izrazu?

Od malih nogu sam obožavala filmove, puno sam čitala o glumcima i bila nekako opčinjena tim svijetom mašte. Kada sam se zaposlila kao učiteljica hrvatskoga jezika, dobila sam u zaduženju školske priredbe, pripreme za njih i tako je moja ljubav prema glumi rasla. Uvidjela sam kako i učenici uživaju u tome pa ih se može motivirati za govorno izražavanje, bogaćenje rječnika, razvoj samopouzdanja.Na početkumi se u scensku družinu prijavljivalo do 60-tak učenika i morala sam organizirati audiciju zbog ograničenog broja, a danas ih treba nagovarati da se uključe.

Znam da samostalno pišete i dramske tekstove, a kako dolazite do ideja?

Ideje dolaze same u neočekivanim trenucima. Jednostavno misao doleti i u tom trenu to moram zapisati. Dalje sve odradi mašta, pokreće riječi koje zapišem i tako nastane tekst. Pokušavam tekst osvježiti aktualnim problemima i događajima, ali težim i humorističnim detaljima jer je iznimno važno da su predstave zanimljive glumcima-učenicima,da oni uživaju u njima, da im bude blisko i razumljivo, ali naravno i publici.Najveća nagrada meni i glumcima je kada se publika nasmije.

Jeste li radili predstave i po tekstovima poznatih pisaca?

Naravno da jesam. Na početku svoga rada u školi koristila sam gotove igrokaze, ali s vremenom je ponestajalo tekstova ili uloga i tako sam bila prisiljena napisati. Preselila sam se u područnu školu s manje učenika, a bila je tradicija da na božićnoj priredbi nastupaju svi. Onda je nastao problem kako ih uključiti, a nisu svi za glumu i nastup na pozornici… Kolegice s posla su me poticale na pisanje, kao „dobro ti to ide…“ i tako je nastalo mnogo priredbi gdje je do 60 učenika imalo svoju ulogu pa makar jednu rečenicu ili samo ulogu statiste.

Tko su učenici koje uključujete u rad glumačke družine?

Svi učenici koji žele, od 1. do 8. razreda, ali sada su to najviše učenici iz Područne škole Sivica kojima sam bila i učiteljica pa me već poznaju.Učenici često ne znaju kako izgleda rad dramske skupine i misle da je to samo

nastupanje na pozornici. Međutim, radimo i mnoge vježbe improvizacije, koncentracije, pantomime, igre koje mnogo pomažu u učenju. Ranije nije bilo toliko knjiga vezano uz scenski izraz. Morala sam sama smišljati kako privući učenike. Danas postoje mnoge edukacije, seminari, vježbe vezane za scensko-dramski izraz, a velika pomoć je i Hrvatski centar za dramski odgoj jer objavljuje mnogo knjiga za rad s djecom koje i ja koristim.

Opišite nam ukratko tijek nastajanja jedne predstave.

Prvo odredimo temu ili događaj za predstavu, zatim broj uloga i tada kreće pisanje teksta. Kad pišem, u glavi imam člana družine koji će to glumiti, odnosno uloga je pisana baš za određenu osobu. Nakon pripreme dramskog teksta počinje glasno čitanje po ulogama koje traje dosta dugo, a kada se dijalozi nauče naizust, kreće se na dramatizaciju. To zna potrajati jer se jedna scena radi u više verzija i odabire se najbolja. Na kraju sve sastavljamo, a u tijeku se dogovaramo za scenografiju i kostimografiju što često zna biti jako zahtjevno. Ponavljamo tako dugo dok svi zapamte i svaki pokret, osmijeh, pogled…

Pomaže li Vam tko u scenografiji i kostimografiji?

Ajooj, tu ima jako puno posla. Ponekad uskoči neka kolegica - učiteljica, ponekad neka mama, ali najviše izrađujem sama. U podrumu imam skladište kostima i naravno starih stvari koje čuvam jer uvijek nešto zatreba.

Naglašavate da je Vaša skupina glazbeno-dramsko-scenska. Što to znači?

Mi u predstavama jako volimo koristiti glazbu. Imali smo predstavu na kajkavskom s međimurskim brojalicama i pjesmama uz pratnju tambure i gledatelji su bili oduševljeni. Najbolje je bilo što su učenici naučili brojalice i običaje kroz predstavu, a u početku su negodovali kako tradicija nije zanimljiva. U nekim predstavama smo samostalno skladali pjesme uz pratnju gitare, a negdje koristimo poznate skladbe.

Gdje ste dosad sve nastupali?

Na mnogo pozornica diljem Međimurja i šire: Strahoninec, Mursko Središće, Mala Subotica, Štrigova, Lopatinec, Vratišinec, Domašinec, Centar za kulturu Čakovec, Toplice sv. Martin , Ogulin, Zagreb, Sveti Ivan Zelina…

Koja predstave su Vama posebno ostale u sjećanju?

Predstava „Smak svijeta“ jer je bila nominirana za državni Lidrano, zatim „Mijenjam ulogu“ po izvanrednim glumcima, „Mobibijanje“ zbog izvanredne scenografije jer sam uz pomoć kolegica sašila veliki iglu za Eskime koji su bili glavni likovi, “Snjeguljica na naš način“ jer je neobično modernizirana bajka, „V podturenskoj fari“ zbog kajkavskog govora, „Želio bih biti automobil“ zbog humorističnosti, „Romeo i Julija“ zbog velikog broja statista i glumaca, a „Prašnjavko“ zbog idejnih scenskih rješenja i muzičkih dijelova. Ima ih još mnogo i svaka predstava je obilježila mnoge generacije.

Sjećate li se neke zanimljivosti s nastupa?

Najviše zanimljivosti se događa u tijeku nastajanja predstave i to je dio koji je prepun zabave i smijeha. Moji glumci-učenici znaju reći: „…dramska je ispušni ventil od svih školskih briga i obveza i mala školska terapija“. No kada nastupaju, onda je prisutna trema pa nema vremena za opuštanje. Sjećam se zanimljivosti kad je jedna glumica pala na sceni preko rekvizita što nije bilo u planu, ali publika je mislila da jesti glasno se smijala!Ili kad je Snjeguljica - glavni lik predstave bila doživljena kao zvijezda s filma (male djevojčice su tražile da se kasnije fotografiraju s njom). Pamtim oblačenje i presvlačenje kostima usred Zrinjevca u podne… Ima još puno toga…

Ima li učiteljski poziv pozitivne i negativne strane medalje?

Ima kao i svaki poziv, pozitivno je što moraš ostati zauvijek mlad, barem u srcu i biti u korak s vremenom jer radiš s djecom, a ona se iz generacije u generaciju mijenjaju. Ali biti učiteljica znači to raditi neograničeno, bez radnog vremena. Nem akao kod drugih poslova da dođeš doma i gotovo je s poslom za taj dan, već uvijek još nešto moraš isplanirati, naći najbolje rješenje za nastavu i svoje učenike.

Kad biste mogli sjesti u vremenski stroj i vratiti u prošlost, što biste promijenili?

„Glumi se u životu, a u umjetnosti se traži istina“, rekao je poznati glumac Al Pacino pa mislim da bih se više posvetila umjetnosti i vjerojatno krenula u drugom smjeru koji nema veze s učiteljskim pozivom. Ipak i dalje smatram da je biti učiteljica nešto posebno, nema ljepšeg kad me učenici sretnu i kažu da se sjećaju neke predstave i priredbe koju su gledali ili u njoj sudjelovali. Tada znam da nisam pogriješila u odabiru poziva.

Ostvarili ste brojne uspjehe u radu s mnogim generacijama. Imate li neke neostvarene ciljeve u karijeri ?

Imam, jedna dugogodišnja želja mi je napraviti školski mjuzikl, a druga objediniti i objaviti igrokaze u jednom zborniku jer ih ima mnogo i mislim kako bi bilo lijepo da ih još netko iskoristi za nove nastupe.

JESEN

Listje curi, se se žuti,
došla je jesen.
Dopeljala se v žuti kočiji,
a v kočiji sega -
jabuke, hruške, sljive...
saki je dobil nekaj.

Meni je jesen joko lepa -
nit prevroče, nit premrzlo...taman!

Pod večer si sednem vun i gledim.
Šuma se žoti, trova se več ne zeleni,
još malo i se bo zaspalo,
lastavic ga isto več ni.

Čujem...sosedi pomalji drva cepaju,
si se preprovljaju pod beli poplun.

Tea Strahija, 6. a

Klara Vrančić, 4. a

Draga moja zemlja Međimurje

Sve što se u tebi nalazi, mom je srcu milo i drago jer tu sam prve korake naučio.

Tvoje zelene ravnice po kojima slobodno trčim i živim svoje djetinjstvo, put su kojim uvijek želim hodati. Tvoja rijeka Mura, duboka i bistra, čini te tako posebnim. Kraj nje prostiru se tvoje zelene šume i predivna polja. Ljeti žarko sunce grije, a zimi imaš bijeli pokrivač. Jesen je u tebi najljepša zbog šarenih boja i plodova. U tebi se svako proljeće novi život budi!

Međimurje moje, tu rastem ja i svakome želim da tvoje ljepote vidi i zna.

Ajdin Omerčić, 3. N

Moje neobično ime

Kad su se moji roditelji upoznali, išli su u srednju školu. Bili su jako zaljubljeni, baš kao i danas. Tata je mami pisao ljubavne pjesme, koje mama čuva još i danas u lijepoj koverti koju je izradio tata. I povodom vjenčanja joj je napisao pjesmu. Devet godina nakon upoznavanja su se i vjenčali. Svadba je bila vesela i svi su plesali. Mama je bila prekrasna u vjenčanici, a tata je bio pravi frajer. Godinu dana nakon svadbe moja mama je sjedila s mojom sestričnom Lanom u dvorištu. U tom trenutku na krov kuće sletjele su dvije rode. Jedna iznad mamine i tatine sobe, a druga iznad stričeve i strinine sobe. Tada je mama rekla Lani: "Sada ćemo dobiti dvije bebe u kuću!" I tako se na proljeće rodio moj bratić Tin, a ubrzo nakon njega i ja.

Još kad sam bila u maminom trbuhu, mama je govorila da ću biti kao Blanka Vlašić, da ću skakati i imati duge noge, jer sam ju stalno udarala u trbuh. Znala je da ću biti djevojčica i da ću se zvati Pavla. To ime je svima bilo neobično ime.Već kad sam se rodila, tata nije vjerovao da ću se tako zvati. No kad me prvi put vidio, odmah me nazvao tim imenom.

Nakon rođenja liječnici su me u kolima hitne pomoći odveli u bolnicu u Zagreb. Mama je bila jako tužna jer nije išla sa mnom. Moj tata me svaki dan došao vidjeti. Nakon petog dana doveo je i mamu. Ona je stavila ruku u inkubator i rekla: "Pavla!" a ja sam je stisnula za prst. Odmah sam znala da je to moja mama i da je došla po mene.

Kad sam stigla kući, to je bila pjesma. To je tema za roman.

Pavla Hatlek, 4. a

Ema Horvat, 4. b

Razgovor s djedom

Imam samo jednog djeda,
Već je star i kosa mu je sijeda.
Velika daljina godinama nas razdvaja,
ali ljubav najveća spaja.

Jednom sam ga upitao:
„Djede, što si cijeli život radio?“
„Po svijetu sam putovao i mostove gradio
da bih tvojoj majci i tebi, sve što poželiš, kupio.“

Pomislio sam na sve one zaboravljene i skupe stvari
Od autića i helikoptera na daljinski,
Do mobitela i drona koji snima vrhunski…
Odjednom sam se sramio.

Djede, da samo znaš!
Sve bih mijenjao
za samo jedan jedini most
koji nisi nikad sagradio
da bi meni bliže bio!

Domagoj Posavi, 6. r

Jesen

Jesen je moje
najdraže doba,
svaki plod mora
da se proba.

Sve je šareno,
sve je u boji,
divno odijelo
jesen sebi kroji.

Što je proljeću cvijet,
jeseni je list,
oduševljen tim
odmah uzmem kist.

Ajdin Omerčić,
3. r, Novakovec

Teja Balog, 4. a OŠ Podturen

Priča o uskrsnim praznicima

Dva dana prije Uskrsa započeli su proljetni praznici.

U subotnje jutro iskočio sam iz kreveta kao Uskrsni zeko. Mama i baka pekle su kolače kao pravi majstori. Cijela kuća mirisala je kao prvi proljetni cvjetić. Sestrična i ja bojali smo i ukrašavali pisanice kao pravi slikari. Trudili smo se poput vrijednih mrava kako bi jaja bila sve ljepša. Poslije smo odjurili van poput hitrih vjeverica. Vani su trava, drveće i cvijeće izgledali poput naših šarenih pisanica. Vjetar je nosio latice po cijelom dvorištu poput snježnih pahuljica. Baka je kao mudra sova spremila košaru sa hranom koju je moja mama na Uskršnje jutro nosila u crkvu.

Na Uskršnje jutro sam se probudio. Mama je došla iz crkve. Svi zajedno jeli smo posvećenu hranu. Ostatak dana proveo sam na krevetu izležavajući se poput lijenog mačka.

Patrick Lovrenčić, 4.a

TKO TEBE KAMENOM, TI NJEGA KRUHOM

Bio sam zločest i grub,
ali dobio sam kruh.

Bio sam ohol i škrt,
ali dobio sam kruh.

Dobio sam kruh svaki put,
i promijenio sam se!

Počeo sam davati kruh
drugima...

Martin Antolović, 6. b

Danijel Režonja, 4. b

ŽIVOT JEDNOG DANIJELA

Danas kad sam se probudio, stalno me mučilo jedno pitanje:
"Zašto i kako je započeo moj život? "Sišao sam u kuhinju i pitanje sam postavio mami,
a ona je započela priču:

Dragi Danijele!

Tvoja priča počinje jednog hladnog jutra mjeseca siječnja kad smo ja i tata saznali da sam trudna. Svi smo bili sretni s malom točkicom na slici. Kako si ti rastao, tako je moj trbuh postojao sve veća i veća loptica. Kao beba u trbuhu bio si vrlo nemiran kao da jedva čekaš sve upoznati. Stariji brat nije mogao dočekati kraj ljeta i kad ćeš se ti konačno roditi. Svaki dan se igrao i razgovarao s trbuhom. Pričao ti je priče svojim dječjim govorom pošto je i on još bio vrlo malen. I evo, došao je taj dan kad si ti odlučio da ti je dosta života u trbuhu. Strka,zbrka svi smo bili uzbuđeni! Tata brzo, ali oprezno juri prema bolnici i stigli smo. U bolnici su nas dočekali liječnici i evo tebe nakon dugih devet sati. Kad smo izašli iz bolnice ponosni brat te čekao ispred ulaza sa bakom i u ruci je držao velikog plavog medvjedića koji je i danas tvoj najbolji prijatelj.

"A mama što se još važnog dogodilo tog dana kad sam se ja rodio?"- pitao sam mamu.
"Sine, ne znam točno što je bilo za tvoj dan rođenja, ali 2010. godine dogodio se strašan potres u Čileu koji je bio vrlo snažan i odnio je puno ljudskih života." Ali bez obzira što se ne mogu sjetiti što se događalo kod nas ili u svijetu, za mene i tatu najvažniji je događaj bio to što si se ti rodio.
"I što sam ja postao? Stariji brat" - vikao je braco iz druge sobe!
Kao beba bio si vrlo dobar, volio si puno papati pa si bio i mali buco. Po cijele dane igrali smo se s tobom, a kako si rastao tako si i bratu postajao sve zanimljiviji jer se konačno imao s nekim igrati. Od igri u pijesku, šetnji po šumi, lego kockica..Joj, koliko puta je cijela kuća bila vaše dječje carstvo! Od šatora, kućica za skrivanjem, do autocesta i autića po cijeloj sobi. Ali vrlo smo sretni što te imamo jer život sa tobom je jako zanimljiv.Između svega postao si i ti stariji brat i to blizancima. Krenuo si u vrtić gdje si jako uživao sa prijateljima,tetama iz vrtića.Uz sve bratske svađe i ne-podopštine koje činite svaki dan, ja i tata se osjećamo ispunjeno što vas imamo jer vi ste cijeli naš svijet!

Sad kad si već đak, učiš puno novih stvari i malo si odrasliji, razmišljam koliko bi stranica zadaće ispunio da sam ti pričala dan po dan svih ovih deset godina koliko si sada star.
I tako... mama polako završava svoju priču,a ja vrlo sretan odlazim u svoju sobu,legnem u krevet i zagrlim svog prijatelja. Nasmiješim se i mislim si kako je život vrlo zanimljiv i da treba svaki dan biti sretan, zahvalan na životu i veseliti se svakom novom biću koje se rodi i počinje svoju životnu priču!!

Danijel Režonja, 4. b

Moji snovi

Kada zatvorimo oči tada sanjamo, ali i kad smo budni možemo sanjati.
Moj san nisu materijalne stvari niti da imam sve što poželim, oni su drugačiji. Moji snovi su da uspijem u životu i pomognem drugima. Snovi u kojima svuda vlada sreća i ljubav, gdje nema nejednakost među ljudima i djecom. Gdje nema siromašnih i gdje svatko ima svoj dom. Snovi u kojima sva djeca imaju priliku školovati se.
Moji snovi su humanost, nada i vjera da će ovaj svijet postati mirno i lijepo mjesto sreće i ljubavi.

Ajdin Omerčić, 3. r, Novakovec

Lovro Mihalec, 4. a

Iva Jalušić 3. r Sivica

Čudovište me napada

U mojoj kući ima jedno čudovište koje se zove Jarnšuš. Živi u mojem jastuku.

Jarnšuš je jako malen pa ga jedva vidim. Zubi su mu kockasti na crvene crte, a oči ima slađe od mačke. Nos mu liči na sladoled. A taj sladoled tako lijepo miriše na vaniliju! Ima kratku kosu kao novorođena beba. Jarnšuš je napola rozi, napola plavi. Preko dana je sve pet, ali kada krenem na spavanje, on me jako uznemirava.

Cijele noći hohoće, hihiće i hahaće. Tako se jako smije i udara nogama o jastuk da jastuk postane mekan kao perce. Ja tako više ne mogu spavati. Po cijele dane sam umorna.

Ovako više neće moći. Premorena sam. Moram naći rješenje. Ali koje? Znam! Poskrivečki ću

Dora Blažon, 3. Novakovec

Najskuplji darovi

Ove godine odlučio sam da ću svojoj obitelji darovati najskuplje darove.
Mami ću pokloniti poljubac. Od tog poljupca srce će joj biti veliko i toplo. Tati ću pokloniti čvrsti zagrljaj od kojeg će mu ponestati dah. Baki ću uputiti široki osmijeh od kojeg će joj oči zasijati kao najsjajnija zvijezda. Djedu ću dati vrijeme u kojem ćemo se družiti i zabavljati. A svom bratu poklonit ću svoje srce jer bratska ljubav traje vječno.
Ovi pokloni nemaju cijenu niti rok trajanja, ali ipak su najskuplji i moja obitelj ih zaslužuje.

Ajdin Omerčić, 3. Novakovec

Leteća narukvica

Moj izum je narukvica za letenje.

Nju ću napraviti za petnaest godina u svojoj garaži. Probleme s njom riješit ću tako da se smirim i pokušam popraviti moguće pogreške. Naravno, u tome će mi pomoći moja najbolja prijateljica jer smo mi još u vrtiću razgovarale o našem specijalnom izumu koji će služit svima. Želimo da svi imaju taj izum i uživaju u njemu. Dat ćemo ga u trgovine širom svijeta. Reći ćemo radnicima u trgovini da naš izum bude uvijek na popustu 100 posto. Oblik narukvice će biti okruglast. Veličina će biti ista, ali kad narukvicu staviš na ruku, ona se stisne tako da kad letiš, ne možeš pasti. Moći će se nositi na ruci, nozi pa čak i oko vrata. Kao ona ogrlica čeker. Boje će biti različite, a i privjesci. Ups, još vam nisam ništa o njima rekla, bit će šareni i u oblicima srca, trokuta, zvijezda… a oni će mijenjati brzine letenja.

Kad konačno završimo naš izum, moja prijateljica i ja bit ćemo presretne!

Dora Blažon, 3. Novakovec

Klara Vrančić 4. a

Krčma „Pre Feriju“

Stola je tu na voglo
hižica bela, velika.
Si so znali da je to krčma Ferijova.

Tu su se ljudi
saki den spominat došli.
Sačega ste se mogli načuti...
Dal' je sosed zemljo prodal,
što se ženiti koni, a što pak rastajti.
Čuli su se tu i kriči
dok su si stori preveč vina spili!
Dvajsti let tu su se ljudi sastajali;
smejali i plakali, svadili i mirili.

Denes nega ni najmenšega traga
da je tu negda bila
Ferijova krčma.

Sam se z priča storih ljudi more čuti
da je na Sivici živel Feri Slamekov,
čovek v čiju su krčmu navek si bili
dobrodošli.

Larisa Varga, 7. a

Hladno jutro.
Oblak na zemlju spustio
suze svoje.

Elena Ortorepec, 5. a

U ljetnom danu
otvoriš oči.
Blistavo sunce.

Asija Trstenjak, 5. a

Iz oblaka
vire sunčeve zrake.
Smije mi se nebo.

Karla Poljaković, 5. a

Lovri Blažonu treća „Nagrada Zvonimira Bartolića“

Ogranak Matice hrvatske Čakovec već 13 godina dodjeljuje nagrade najboljim učeničkim radovima na kajkavskom jeziku. Naš bivši učenik Lovro Blažon sudjelovao je kao osmaš prošle školske godine na književnom natječaju za Nagradu Zvonimira Bartolića. Sa svojim pjesničkim radom „Štel bi te pozdraviti“ osvojio je treće mjesto. U konkurenciji je bilo tridesetak radova iz 5 međimurskih osnovnih škola.

Uručenje nagrada upriličeno je tek u studenom u prostorijama Ogranka MH u Čakovcu uz pridržavanje epidemioloških mjera, a ove godine učenici nisu imali priliku interpretirati svoje radove. No, veseli nas što su nagrađeni radovi objavljeni u Hrvatskom kajkavskom kolendaru 2021.

Tajana Gašparić

Lovrina pjesma ***„Štel bi te pozdraviti“*** nastajala je postupno; rezultat je jedne zadaće pisanja na materinjem govoru. Njegovo drhtavo čitanje pisma dragom stricu završilo je tišinom, dugim mukom, a zatim iskrenim pljeskom prijatelja iz razreda koji je prekinulo zvono – tada nismo znali da je to zvono za kraj posljednjeg sata u našoj lijepoj učionici, prije općeg lockdowna. Lovro je još puno vremena i ljubavi uložio da svoje osobno i intimno pismo pretoči u lirsko pjesničko ostvarenje. Nagrada je stigla u prave ruke.

U SVIJETU KNJIGA
„Čitajmo da ne ostanemo bez riječi”

Nacionalni projekt za poticanje čitanja i promicanje kulture čitanja ***„Čitanjem do zvijezda“*** i ove godine provodio se u našoj školi. Učenice ***Elena Otorepec*, 5.a, *Larisa Varga*, 7.a i *JanjaBlažon*, 7.b** imale su veliku želju i volju da i ove godine sudjeluju u projektu.
U **Godini čitanja** i u godini koja je uvela puno novih promjena u svijetu i u našoj knjižici zbog epidemiološke situacije čitanje nije izostalo. Pripreme su protekle preko mreže Microsoft Teams kasno navečer zbog obaveza u školi, a i samo natjecanje bez interneta i računala nije bilo zamislivo. Posao nije bio lak, trebalo je pročitati *Miris knjige* autorice Jadranke Klepac, *Matildu* Roalda Dahla, roman *Demon školske knjižnice* hrvatske autorice Moree Banićević i šećer na kraju - najtanju i najmanju knjigu *Tom Gates: Svjetski dan knjige,Najbolji u povijesti(dosad)* autoriceLiz Pichon. Svaka od navedenih knjiga govorila je o ljubavi prema čitanju.
Meni je čitanje bijeg od stvarnosti, kvalitetno te zabavno provedeno vrijeme. Čitanjem se možemo staviti u situacije u kojima se u stvarnom životu možda nikad ne bismo našli. Našeg zajedničkog druženja je nedostajalo, ali s maskama na licu te dezificijensima na rukama knjige smo pročitale do kraja i uživale u njihovom sadržaju. Bilo je stvarno neobično županijsko natjecanje pisati na računalu i bez naše voditeljice knjižničarke Marte Trstenjak koja je bila u samoizolaciji. Uz sve prepreke čitanje se isplatilo jer smo razvile smisao za humor, kritičko razmišljanje, empatiju s junacima knjiga i obogatile svoj vokabular.
„Čitajmo da ne ostanemo bez riječi“, to je slogan Godine čitanja 2021. a ujedno i nama mladima poruka u doba kad smo razdvojeni od naših prijatelja.

Janja Blažon, 7. b

Tena Vugrinec

Nagrada Teni Vugrinec

Knjižnica „Nikola Zrinski“ Čakovec raspisala je literarno-likovni natječaj povodom Svjetskog dana močvarnih područja (2.2.) i Svjetskog dana voda (22.3.) na temu: „Bili jednom leptir plavac, roda i dabar…“

Naša učenica Tena Vugrinec, 3. razred iz Podturna u mozaik tehnici od kolaž papira izradila je rodu i osvojila je nagradu za svoj rad u kategoriji likovni radovi niži razredi. Čestitke Teni i njezinoj učiteljici Vlatki Žganec!

Iz naše škole sudjelovali su i Alen Antolašić, 3.r, Tena Levačić, 3.r, Mia Šela, 6.b, Emilly Božić, 6.b, Violeta Kovač, 6.b i Julija Žganec, 6.b

Novinarska grupa

Natječaj “Florijan i ja“

S ciljem očuvanja nematerijalne baštine međimurskog zavičaja, OŠ Domašinec provodi projekt “Florijan i ja” posvećen pučkom piscu, pjesniku, kiparu te glazbeniku Florijanu Andrašecu. Ove godine proveo se likovni natječaj zavičajne tematike, a prevladavali su motivi ženskih likova Andrašecovih pjesama: Dorica, Janica, Jelka i Regica.

Učenici 3. razreda Područne škole Sivica s učiteljicom Jasnom Posavi potaknuti integriranom nastavom zavičajne tematike koja se nalazi u redovnom nastavnom planu i programu, osmislili su i naslikali portrete Dorice i Janice.

Posebno pohvaljeni i izloženi na virtualnoj izložbi su radovi učenice Alijane Jalšovec, 3. razred PŠ Sivica i rad učenika Nikole Šantaka, 3. razred PŠ Sivica. Među odabranim i izloženim radovima našao se i rad Lea Novaka, 3. razred PŠ Sivica.

Novinarska grupa

Forijan i ja

Skrivačkaje

Negda so se deca po vulici nagajala,
Nikšega reda so se ne držala.
Skrivačkala so se po hižama zapuščenim
Po štalama, škedjima i kletima zmazanim.

Puce so krave na pašo vlekle
Sebe so robače zmazane slekle
Na Muri su ih z ripljom prale.
A deci so cukore dale
Ka bodo na krave pazili
I ka nado po koruzi gazili.

Dečki so štalo i koce zmetali
I kupe sena na kola nametali.
Deca so se i dalje skrivačkala
Po senu i slami hitala
I po parmi nagajala.

Deca so vek fraj bila
Nigdar je nikša ne bila sila
Tak so mi mamica povedali
I verujem da so mi ne zlagali.
I ja bi takše dete štel biti
Fraj kak ftiček, a ne kak ve
Živim, ali kak v krletki.

Domagoj Posavi, 7. r
2. nagrada na natječaju „Joža Horvat“
OŠ Kotoriba šk. god. 2020./2021.

Projekt "LIFE BEAVER" o životu dabra uz Muru

Uz nekoliko domaćih i međunarodnih projekata naša se škola posredstvom ravnateljice Marijane Cerovec uključila u projekt financiran sredstvima Europske unije "LIFE BEAVER", koji provodi Fakultet šumarstva i drvene tehnologije Sveučilišta u Zagrebu. Između ostaloga, projekt u središtu razmatranja ima ugroženu populaciju europskoga dabra.

U mjesecu travnju obilježavaju se dva važna datuma o životu ove neobične životinje:
7. travnja obilježava se Međunarodni dan dabra
20. travnja obilježava se 25 godina od ispuštanja prvih dabrova u šumu Žutica kraj Ivanić Grada.

Predviđene aktivnosti za našu školu odvijale su se u travnju.
1. **Likovni natječaj "Upoznaj dabra"**
- nakon slušanja predavanja o dabru samostalno ili na satovima likovne kulture radili smo likovne radove koji prikazuju život dabra

2. **Fotografski natječaj - "Tragovima dabra"** gdje su učenici, obilazeći kraj uz Muru u kojem žive, fotografirali ono što dabrovi ostave iza sebe, njihove nastambe i tragove

Rezultati natječaja

Likovni natječaj „Upoznaj dabra" - sudjelovali su učenici 4.razreda PŠ Sivica, 3.r Podturen i 1.r Podturen
Svi su primili zahvalnice, a nagrađeni su:
1. Karlo Novak, 4.r PŠ Sivica
2. Tena Levačić, 3.r Podturen
3. Mia Šela, 6.b

Fotografski natječaj „Tragovima dabra" - radove su poslali učenici 3.r Podturen, 2.a Podturen te braća Režonja
1. braća Režonja - Rafael, Emanuel, Danijel i Gabrijel
2. Lovro Novak, 3.r Podturen
3. Jakov Mađarić

Škole za Afriku

U školskoj godini 2020./2021. naša se Škola uključila u projekt Unicefa za pomoć djeci u Africi pod nazivom "Škole za Afriku". Projekt je ove godine predvidio pomoć za školovanje djece u Madagaskaru. Koordinator projekta na razini škole je učitelj povijesti Ivan Vuk, a u svrhu provođenja projekta održane su razne aktivnosti s temom Madagaskara. Učenici i učitelji matične škole u Podturnu i područnih škola u Sivici, Miklavcu i Novakovcu s velikim su se entuzijazmom uključili u provedbu projekta koji je na kraju rezultirao prikupljanjem značajnih financijskih sredstava za pomoć pri školovanju djece Madagaskara. Prikupljena financijska sredstva uplaćena su na račun Unicefa, a s veseljem možemo potvrditi da će naša škola i u budućim projektima biti aktivno uključena u pomoći pri školovanju djece u Africi.

Ivan Vuk, mag. hist.

Skupljeno je, uplaćeno na račun

UNICEF-A 4 500 kuna !!!

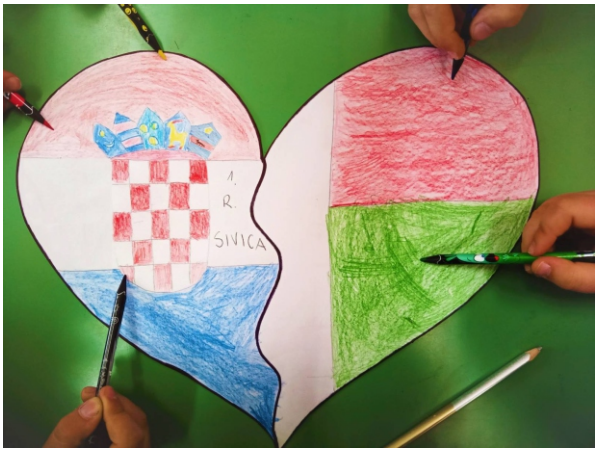

O Madagaskaru...

Madagaskar je među 20 najsiromašnijih država svijeta i jedna od najsiromašnijih država Afrike!

***

Žene svakodnevno s dječicom na leđima i košarama punim rublja, hrane i posuđa pješače kilometrima do najbliže blatnjave rijeke pune smeća.

***

U sušnoj sezoni, kada većina rječica presuši, kupaju se i peru u rižinim poljima.

***

Muški dio obitelji kao i starija djeca odlaze u zoru do udaljenih polja kopati, orati, zatrpavati rupe na cestama...

***

Trenutno 900 tisuća djece na Madagaskaru ne ide u školu, a cilj je UNICEF-a osigurati im obrazovanje i dostojanstveno djetinjstvo koje svako dijete zaslužuje!

ONLINE NASTAVA

- komentari učenika -

Prednosti

- ne gubimo vrijeme za dolazak u školu

- možemo malo dulje spavati, ne dižemo se na autobus, pratimo nastavu iz sobe, iz kreveta, udobnije je

- nema pravih ispita i usmenog rešetanja

- ne moramo se prije sata bojati ispitivanja, nema tjeskobe, treme zbog ispita i prozivanja pred ploču

- pod satom možemo raditi što želimo (žvakati, jesti, piti, ići na WC)

- ne treba plaćati kuhinju, doma je bolja hrana

- imamo manje zadaća

- bolje slušam učitelje, pažljiviji sam online

- lakše mi je pisati u wordu nego rukom

- mogu lagati da mi internet nije radio

- mogu se dopisivati s prijateljima, mama ne viče što koristim računalo

- imamo vremena za pjesme i videe po izboru

- možemo naći odgovore na mobitelu a da učitelj ne vidi

- ne trebamo nositi masku

- možemo doći u poziv, a ništa ne raditi

- nema buke, mir je i bolja koncentracija

- lijepo je online, ali samo da je kratko (par dana)

Nedostaci

- često imamo probleme s internetom, mikrofonom, kamerom

- drugi učenici nas izbacuju iz grupe

- ne čujemo dobro učitelja zbog smetnji, u školi bolje objasne

- nema dosta vremena za sve obaveze i sve predmete

- uopće nemamo slobodnog vremena, na Teamsu izgubim cijeli dan

- kad se vratimo u školu, pitaju nas gradivo koje ne razumijemo

- više zadataka moramo odraditi sami, i nije nam jasno kao u školi

- neki varaju na satu ispitivanja, ne prate ni nastavu ni zadatke

- smetaju nam mala braća i galama, i brat ima nastavu na Teamsu

- previše je tekstova, objašnjenja zadataka, stalno čitam što je novo

- teško je slati slike u zadanom roku, zadaci su kompliciran za nas

- tjelesni je dosadnije raditi sam kod kuće

- neki video sastanci traju predugo

- testovi se pišu s knjigom, prepisuje se, a mi nemamo znanja

Hajd pogodi tko je to?

Vrijednu nagradu možete podići u Uredništvu lista!

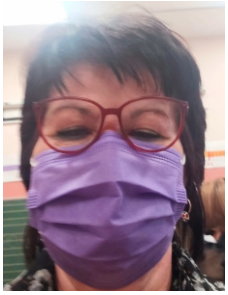

NAŠE ISKUSTVO

Nastava u vrijeme pandemije u OŠ Podturen u školskoj godini 2020./2021.

Završetkom školske godine 2020./2021. u Osnovnoj školi Podturen u organizacijskom i pedagoško-metodičkom smislu završava jedno izazovno i teško pandemijsko razdoblje te počinje optimističnije i sigurnije doba s jasnim ciljem povratka na utabane i dobropoznate puteve. Možda to doba neće doći odjednom već postupno , ali potvrđena je činjenica da se znanstvenici diljem svijeta sve učinkovitije bore protiv nove bolesti pa time doprinose sigurnijem radnom okruženju.

Tektonske promjene u odgojno-obrazovnom radu zadesile su nas prije više od godinu dana. Prije vremena Covida-19 digitalna se tehnologija u školama razvijala vrlo sporo. Iznenada trebalo je razviti digitalnu infrastrukturu , steći digitalne kompetencije i razviti digitalnu kulturu. Nakon početnog iznenađenja i prilagođavanja, uveli smo nova pravila ponašanja i nove metode učenja u online učionicama. Učitelji su bili prisiljeni upregnuti dodatne snage i više napora kako bi u stalnim promjenama oblika rada zadržali kontinuitet u ostvarivanju nastavnog plana i programa.

Učenici su bili primorani puno više raditi samostalno i putem online sadržaja. Učenici su izgubili priliku njegovanja socijalnih kontakata, prijateljevanja i komunikacije uživo. Dio učenika radio je nedovoljno ili nimalo. Roditelji su trebali posvetiti puno više vremena školskim obavezama svojega djeteta. Kao ravnateljica osnovne škole zatekla sam se u situaciji u kojoj se planiranje, upravljanje i vođenje izmijenilo do srži zbog toga što su nedostajale procedure za organizaciju poslovnih i nastavnih procesa. Mnoge smo nedostatke kompenzirali entuzijazmom i upornošću. U općim procjenama bili smo zadovoljni jer smo težili odraditi što više satova uživo u učionicama. U statističkim popisima međimurskih škola zaista smo bili jedna od škola koja je odradila najviše satova uživo. Isto tako, bili smo svjesni nepovoljnih

Podjela nagrada Dan škole

posljedica po zaposlenike i po učenike. Novija su istraživanja pokazala da stalna dostupnost vodi izmorenosti organizma (preko telefonskih veza, viber grupa, MC Teamsa, mail adresa), a mnogi se autori kritički odnose na uključivanje slike na kanalima jer se na taj način ulazi u privatni život, tzv. "proctoring". Što se tiče uspjeha u učenju zamjećuje se nesklad između brojčane ocjene općeg uspjeha i učeničkih kompetencija (pokazuju vanjska vrednovanja PISA, matura, TIMSS). Razloge za takav nesklad trebalo je potražiti i prije pandemije jer kao uzroci navode se : nerealna očekivanja , neadekvatno okruženje, frustracija učenika, nedostatak interakcije, pasivna uloga učenika u spoznajnom procesu i sl. Zatim, učenici u lošijim socio-ekonomskim uvjetima nemaju jednaku mogućnost učenja i napredovanja.

U stručno-znanstvenom članku Djelovanje pandemije Covid-19 na obrazovanje diljem svijeta autori Tonković-Pongračić-Vrsalović analiziraju novonastale okolnosti u Časopisu za odgojne i obrazovne znanosti. Citiram dio zaključka: " Digitalizacija povlači za sobom širu uporabu nove tehnologije i inovacije u nastavi. Inovacije su uglavnom došle iz privatnog sektora i uključuju obrazovne aplikacije, platforme i resurse. Javno-privatna partnerstva na ovom polju dolaze do izražaja, preko korištenja privatnih rješenja za potrebe novih oblika nastave. Važno je pomoći roditeljima, nastavnicima te školama da na najvišoj razini zadrže socijalnu skrb i interakcije tijekom razdoblja zatvaranja škola. Digitalni pristup obrazovanju tijekom mrežnoga učenja povećava nejednakost između učenika i stvara veće razlike među njima. Posljedica može biti smanjenje učinkovitosti obrazovanja kod učenika nižeg socioekonomskog statusa. Učinak pandemije na obrazovanje dinamična je i nepredvidljiva tema te neće svi učinci biti negativni. "e iskustvo: Nastava u vrijeme pandemije u OŠ Podturen u školskoj godini 2020./2021.

Na kraju školske godine mogu izraziti veliko zadovoljstvo učinjenim radom i napretkom jer smo zajedničkim snagama iznijeli jednu vrlo zahtjevnu i izazovnu školsku godinu do ispunjenja krajnjih ciljeva u okvirima koji su vrlo slični onima iz naših dobrih i mirnih godina.

Analize pozitivnih učinaka i negativnih posljedica na učeničkom znanju , postignućima i kompetencijama još će se izvoditi, ali jedan se zaključak nameće zajednički i jednoglasno: Ništa ne može zamijeniti učiteljevu živu riječ i međusobno poticajnu i motivirajuću interakciju između učitelja i učenika.

Mnogobrojni učenici naše škole ove su školske godine pokazali izuzetnu ozbiljnost i odgovornost te sudjelovanjem na županijskim natjecanjima iz engleskog i njemačkog jezika, matematike, smotre LiDraNo, kemije, Sigurno u prometu, Čitanjem do zvijezda i na različitim natječajima predstavljali boje naše škole i ostvarili zapažene rezultate.

Pohvale šaljem svim učenicima koji su svoje sposobnosti maksimalno iskoristili za učenje i samoostvarenje te tako usadili vrijednosti važne za njihov osobni život i profesionalni uspjeh!

***Marijana Cerovec**,*
ravnateljica Škole

Podjela nagrada Dan škole

Uz ravnateljicu Marijanu Cerovec
***Domagoj Posavi** (Državna smotra LiDraNo, novinarski rad)*
***Leo Dragović** (4. mjesto, Županijsko natjecanje iz matematike)*
***Hana Čemerika** (njemački jezik, 4. mjesto Županijsko, predložena za Državno)*

Tena Vugrinec, 3. r

Pavla Hatlek, 4. a

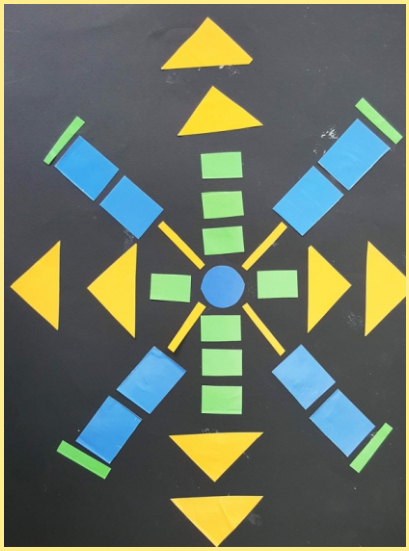

Leo Novak, 3. r, PŠ Sivica

Jona Levačić, 4. a